

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 155 **din data de 05.04.2023**

Dosar nr. 490/2022
Petiția nr. 5206/26.07.2022
Petenți:

Reclamați:

Obiect: postări pe pagina de facebook a USR filiala Ogrezeni care lezează demnitatea

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

- 1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei**
- 2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamațiilor**

II. Procedura de citare

3. Prin adresa înregistrată sub nr. 5206/13.09.2022 s-a solicitat petenților identificarea părții/părților reclamate cu nume, prenume, domiciliu/adresă de corespondență. Prin adresa înregistrată sub nr. 6449/19.09.2022, petenții au transmis petiția revizuită.
4. În temeiul art. 20 alin. (4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.
5. Prin adresele înregistrate sub nr. 7168/10.10.2022 au fost citate părțile pentru termenul stabilit de Consiliu în data de 08.11.2022. Prin citație a fost invocată din oficiu excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării referitor la solicitarea de a se dispune acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării, precum și orice măsură necesară pentru înlăturarea consecințelor faptei.
6. Procedură legal îndeplinită.
7. La termenul stabilit părțile reclamate au fost absente.
8. Prin adresele înregistrate sub nr. 8047/09.11.2022 și nr. 8494/22.11.2022, petenții au comunicat înscrisuri.
9. Prin adresa înregistrată sub nr. 729/31.01.2023 petenții solicită informații privind stadiul dosarului.

III. Susținerea părților

Susținerea petenților

10. Prin petiția înregistrată sub nr. 5206/26.07.2022 petenții reclamă că le-a fost lezată demnitatea și au fost umiliți de către formațiunea politică prin postarea unor informații false publicate în mod repetate pe pagina de facebook a USR filiala Ogrezeni.

11. De asemenea, dreptul de a-și stabili reședința oriunde pe teritoriul României a fost încălcat de USR filiala Ogrezeni prin postările publice de pe pagina de facebook de a nu i se închiria nici o locuință pe teritoriul comunei Ogrezeni, prin umilire publică prin faptul că soția este pensionară pe caz de boală, bolnavă de cancer în tratament cu citostatice și cu gradul 1 de handicap, nu muncește, nu deține o locuință proprietate sau mașină.

12. Petenții au luat legătură cu autorii postării și le-au cerut să retragă postările dar au primit un refuz categoric și „*să-mi văd de treaba mea, că nu eu spun ce trebuie să facă USR pe pagina lor*”. Una dintre postări a fost eliminată de administratorul paginii de facebook întrucât încalcă standardele comunității, lucru recunoscut și de USR filiala Ogrezeni prin repostarea aceluiași tip de mesaj dar folosind un alt tip de exprimare.

13. Petentul menționează faptul că USR filiala Ogrezeni avea cunoștință despre diagnosticul soției sale, bolnavă de cancer încă din 2018, el fiind membru USR până în septembrie 2020.

14. Se solicită constatarea și sancționarea faptelor de discriminare săvârșite de părțile reclamate, aplicarea unei amenzi contravenționale și dispunerea acordării de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării, precum și orice măsură necesară pentru înlăturarea consecințelor faptei și publicarea în mass-media a unui rezumat al hotărârii de constatare a faptelor de discriminare.

15. Se depun înscrisuri: capturi ale mesajelor postate pe pagina de socializare Facebook, acte medicale, informații portal instanță.

16. În cadrul ședinței de audieri, petentul susține că la momentul la care au fost postate afirmațiile, era vicepreședinte PMP iar totul a pornit de la faptul că a inițiat o petiție împotriva unui membru USR, partid din care a făcut parte până în 2020, când a fost acuzat că din cauza lui, USR a pierdut alegerile locale, motiv pentru care a și plecat din partid.

Susținerea părților reclamate

-

IV. Cadrul legal aplicabil

26. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1

„(3) România este stat de drept, democratic și social în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. ”

Art. 4

„(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială. ”

Art. 16 – Egalitatea în drepturi

”(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.”

Art. 30 - Libertatea de exprimare

„(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

(2) Cenzura de orice fel este interzisă.

(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.

(4) Nici o publicație nu poate fi suprimată.

(5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.

(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

(8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictele de presă se stabilesc prin lege.”

O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată

Art. 2

„(1) În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților

fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

(...)

(8): „Prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”.

(...)

(11) Comportamentul discriminatoriu prevăzut la alin. (1)-(7) atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, în condițiile legii.”

Art. 15

„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ura rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia. ”

Art. 26

”(1) Contravențiile prevăzute la art. 2 alin. (2), (4), (5) și (7), art. 6-9, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, 13, 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.”

Art. 27

”(1) Persoana care se consideră discriminată poate formula în fața instanței de judecată o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului.”

Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale

Art. 10 Libertatea de exprimare

(1) „Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.

(2) Exercițarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”

Art. 14 Interzicerea discriminării

“Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor

Art. 29

“Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.”

Art. 30

“(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.”

Art. 63

“(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.”

V. Motivele de fapt și de drept

27. **În fapt**, Colegiul director reține că pe pagina oficială de facebook a USR filiala Ogrezeni au fost postate, în mod repetat, o serie de mesaje prin care petenții au fost umiliți și jigniți. Colegiul director va analiza dacă, afirmațiile publicate depășesc limita libertății de exprimare și încălcarea dreptului la demnitate umană.

28. În soluționarea prezentei sesizări, apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

29. În analiza libertății de exprimare este relevantă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a instanțelor naționale. Astfel, potrivit CEDO, conform art. 10 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile de bază pentru progresul acesteia și pentru împlinirea fiecărei persoane. În limitele alin. 2 din art. 10 din Convenție, libertatea de exprimare se aplică nu numai „informațiilor” sau „ideilor” care sunt primite favorabil sau considerate inofensive sau ca o chestiune de indiferență, ci și celor care jignesc, șochează sau deranjează, acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului larg, fără de care nu există „societate democratică”.

30. Mai mult, articolul 10 al Convenției protejează nu numai conținutul ideilor și informațiilor exprimate, ci și forma în care sunt transmise (a se vedea, printre multe alte autorități, Oberschlick împotriva Austriei (nr. 1), 23 mai 1991, § 57, seria A nr. 204 și Women On Waves și alții împotriva Portugaliei, nr. 31276/05, §§ 29 și 30, 3 februarie 2009).

31. Potrivit art. 10 alin. (2) libertatea de exprimare nu este un drept absolut, acesta face obiectul unor excepții, care trebuie interpretate strict, iar necesitatea oricăror restricții trebuie stabilită convingător (a se vedea Stoll împotriva Elveției [GC], nr. 69698 / 01, § 101, CEDO 2007 - V).

32. Colegiul este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitate personală, interzicerea discriminării raportată la afirmațiile părților

reclamate, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

33. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie:

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- **să urmărească un scop legitim, unul sau mai multe dintre obiectivele legitime enumerate în al doilea paragraf al art. 10,**
- **să fie necesară într-o societate democratică și**
- **să fie proporțională cu scopul urmărit** (*Corneliu Bârsan, Convenția europeană a drepturilor omului, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801, a se vedea, de exemplu, Steel și alții împotriva Regatului Unit, 23 septembrie 1998, § 89, Rapoarte 1998 - VII).*

34. Testul „necesității într-o societate democratică” impune CNCD să stabilească dacă ingerința reclamată corespunde unei „nevoi sociale presante”. Potrivit CEDO, statele contractante au o anumită marjă de apreciere în evaluarea existenței unei astfel de nevoi, dar merge mână în mână cu supravegherea europeană, cuprinzând atât legislația, cât și deciziile care o aplică, chiar și cele pronunțate de o instanță independentă (*a se vedea, printre multe alte autorități, Perna împotriva Italiei [GC], nr. 48898/99, 39, CEDO 2003-V; Association Ekin împotriva Franței, nr. 39288/98, § 56, CEDO 2001-VIII; și Cumpănă și Mazăre împotriva României [GC], nr. 33348/96, § 88, CEDO 2004- XI).*

35. La evaluarea proporționalității interferenței, natura și severitatea pedepsei impuse se numără printre factorii care trebuie luați în considerare (*a se vedea Ceylan împotriva Turciei [GC], nr. 23556/94, § 37, CEDO 1999 - IV Tammer împotriva Estoniei, nr. 41205/98, § 69, CEDO 2001-I și Skalka împotriva Poloniei, nr. 43425/98, § 38, 27 mai 2003).*

Ingerința să fie prevăzută de lege

36. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, se apreciază că acest text de lege trebuie coroborat cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Se apreciază că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

37. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare, se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, cu precădere ne referim în prezenta cauză, la o categorie defavorizată, a persoanelor care suferă de o boală cronică necontagioasă, dar și a celor care au o situație materială precară.

38. Protecția demnității unor grupuri constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe unul dintre criteriile menționate în O.G. nr. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată,

- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la unul dintre criteriile menționate – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată.

39. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

40. Colegiului director îi rămâne competența să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

41. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „*relevante și suficiente*” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „*nevoi imperioase*” („*pressing social need*”).

42. Identificarea unei „*nevoi imperioase*”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

43. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „*margină de apreciere*” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „*nevoi sociale presante*”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi *Handyside v. United Kingdom* par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

44. În scopul de a determina dacă informațiile publicate pe pagina de socializare Facebook obiect al prezentei sesizări constituie un discurs de ură, Colegiul director va examina: **obiectivul urmărit de către părțile reclamate, contextul în care a avut loc, conținutul mesajelor, locul în care a fost făcut declarațiile, persoana/funția autorului mesajelor.**

45. Obiectivul urmărit este important: a dorit partea reclamată să disemineze opinii legate de vreo categorie devalorizată ori a urmărit doar informarea publicului asupra unui subiect de interes public (vezi *Jersild c. Danemarca*)? La acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina, acest aspect neavând relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

46. Potrivit jurisprudenței CEDO, întrucât nu există o uniformitate de abordare la nivelul Europei și pentru că autoritățile naționale au o cunoaștere mult mai bună a realităților sociale din statele lor, Statele Contractante au marjă largă de apreciere atunci când sunt chemate să se pronunțe asupra libertății de exprimare în relație cu dreptul la libertatea conștiinței, credințe religioase (vezi cauza *E.S. vs. Austria* par. 44).

47. Una din principalele caracteristici ale democrației constă în posibilitatea pe care ea o oferă de a rezolva prin dialog, fără a se recurge la violență, problemele pe care le are de soluționat un stat, chiar și atunci când acestea sunt extrem de dificile sau stânjenitoare, iar democrația se "hrănește" din libertatea de exprimare". (ibidem, pct. 66). Marginea de apreciere a statelor este semnificativ redusă (îngustă) atunci când autorul afirmațiilor este o personalitate, opiniile formulate având un larg impact.

48. Prin urmare, un stat poate considera în mod legitim că este necesar să se ia măsuri menite să reprime anumite forme de conduită, inclusiv transmiterea de informații și idei considerate incompatibile cu respectarea libertății de gândire, conștiință și religie a altora (vezi cauza *E.S. vs. Austria par. 45*).

49. Raportat la conținutul mesajului, constatăm că părțile reclamate au publicat pe pagina oficială a USR filiala OGREZENI mesaje legate de starea de sănătate a soției petentului, diagnosticată cu cancer precum și situația materială a acestora, prezentând informații despre modalitatea în care au ocupat o locuință, fără a avea acte de proprietate valabile.

50. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, rolul, poziția autorului declarației supusă controlului este determinantă. Mesajul a fost publicat pe pagină sa de socializare facebook, de către părțile reclamate, aceștia având în calitate sa de persoane publice, deținând o funcție de demnitate publică, care se bucură de o mare notorietate publică. Mai mult, petenții au solicitat ștergerea acestor postări.

51. Având în vedere că în speța de față este vorba de persoane publice care dețin funcții de conducere în cadrul unui partid politic, Colegiul director apreciază că este esențial să se manifeste o responsabilitate sporită în ceea ce privește exprimarea în spațiul public, întrucât așa cum a statuat CEDO în cauza *CASE OF KILIN v. RUSSIA*, impactul este definitoriu în analiza marjei de toleranță privind libertatea de exprimare. În același timp, acoperirea și, prin urmare, impactul potențial al unei declarații lansate online cu un număr mic de cititori (sau, după caz, al unei urmăriri online pe platformele de socializare) și al unei declarații publicate pe pagini web sau foarte vizitate pot diferi. Poate fi pertinent pentru evaluarea unei influențe potențiale a unei publicații online pentru a determina domeniul de aplicare al acoperirii sale către public (a se vedea *Savva Terentyev v. Rusia*, nr. 10692/09, § 79, 28 august 2018). Trebuie avute în vedere stereotipurile, atât cele pozitive, cât și cele negative, atât de către societate în general, cât și de către persoanele publice, rolul acestora fiind deosebit de important în formarea unei societăți care își respectă toți semenii săi, fără niciun fel de deosebire.

52. De asemenea, în luarea deciziei, Colegiul director se raportează la art. 30 din Constituția României care asigură libertatea de exprimare, și prevede, în același timp, și limitele acestei libertăți.

53. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice.

54. Cu toate acestea, exercitarea libertății de exprimare comportă și limite, printre acestea regăsindu-se și dreptul la imagine, fapt pentru care este important a se vedea dacă un subiect incomod sau sensibil spre exemplu, contribuie la un mesaj de interes public.

55. Curtea Constituțională consideră că dreptul la demnitate este una dintre valorile supreme, iar lezarea acestui drept poate fi sancționată chiar și penal: „*Obiectul juridic al infracțiunilor de insultă și calomnie, prevăzute de art. 205 și, respectiv, art. 206 din Codul penal, îl constituie demnitatea persoanei, reputația și onoarea acesteia. Subiectul activ al infracțiunilor analizate este necircumstanțiat, iar săvârșirea lor se poate produce direct, prin viu grai, prin texte publicate în presa scrisă sau prin mijloacele de comunicare audiovizuale. Indiferent de modul în care sunt comise și de calitatea persoanelor care le comit — simpli cetățeni, oameni politici, ziaști etc. —, faptele care formează conținutul acestor infracțiuni lezează grav personalitatea umană, demnitatea, onoarea și reputația celor astfel agresați. Dacă asemenea fapte nu ar fi descurajate prin mijloacele dreptului penal, ele ar conduce la reacția de facto a celor ofensați și la conflicte permanente, de natură să facă imposibilă conviețuirea socială, care presupune respect față de fiecare membru al colectivității și prețuirea în justa măsură a reputației fiecăruia. De aceea, valorile menționate, ocrotite de Codul penal, au statut constituțional, demnitatea omului fiind consacrată prin art.1 alin. (3) din Constituția României ca una dintre valorile supreme.*”¹

56. Față de susținerile petenților, precum și înscrisurile depuse la dosar, Colegiul director ia act și de faptul că părțile reclamate nu au depus nici un punct de vedere, nu au inversat sarcina probei, în conformitate cu art. 20 alin. (6) din O.G. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată: *”Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.”*

57. De altfel, Colegiul director reține și că petenții au solicitat părților reclamate ștergerea postărilor din spațiul public, lovindu-se de un refuz din partea acestora.

58. Colegiul director nu poate decât să constate faptul că în prezenta cauză s-a depășit sfera caracterului informativ care prezintă interes pentru opinia publică și apreciază că afirmațiile/remarcile părții reclamate, prin mesajele sale, a creat o atmosferă ostilă, degradantă, umilitoare, pe baza a două criterii: boală cronică necontagioasă și situație materială precară.

59. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare sunt luate în considerare și elemente legate de calitatea specifică pe care o poate avea autorul mesajului analizat (*ziarist, politician, membru al unui partid, funcționar public, etc*) sau persoana lezată (*politician, funcționar public, magistrat, persoană privată, grup parlamentar, etc*) precum și mijlocul prin care a fost difuzat mesajul (*presa scrisă, televiziune, radio, mediu online etc.*).

60. În acest punct este necesar să reiterăm faptul că, astfel cum rezultă din reglementările internaționale și din prevederile constituționale din România, caracterul inviolabil al libertății de exprimare afirmă statutul de drept aprioric, indiscutabil și nenegociabil al persoanei,

---

¹ CCR

căruia nimeni și nimic nu trebuie să-i aducă atingere. Inviolabilitatea nu exclude, ci chiar le presupune, o serie de „îndatoriri și responsabilități” ale persoanei care își exercită libertatea de exprimare, precum și anumite limite ale exercitării dreptului, în numele interesului public, comun ori particular. Exercițarea libertății de exprimare, ca și a altor drepturi fundamentale, trebuie făcută cu bună-credință și în raport de interesul public și de drepturile celorlalți.

61. Una din principalele caracteristici ale democrației constă în posibilitatea pe care ea o oferă de a rezolva prin dialog, fără a se recurge la violență, problemele pe care le are de soluționat un stat, chiar și atunci când acestea sunt extrem de dificile sau stânenitoare, iar democrația se „hrănește” din libertatea de exprimare”. (ibidem, pct. 66). Marginea de apreciere a statelor este semnificativ redusă (îngustă) atunci când autorul afirmațiilor este o personalitate, opiniile formulate având un larg impact.

62. Libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.

63. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică. (CEDO, Lingens c. Austriei).

64. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care aceasta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discutări a chestiunilor de interes general, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate, în mod legitim, apăra.

65. Pentru considerentele de mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, apreciind că în cauză a fost încălcată demnitatea umană.

66. Măsura constatării și sancționării comportamentului părții reclamate este necesară într-o societate democratică în care demnitatea umană este garantată. Măsura este proporțională cu scopul urmărit, astfel constatarea contravenției și aplicarea unei sancțiuni sunt proporționale cu necesitatea protecției demnității umane.

67. Prin urmare, Colegiul director constată că postarea are caracter de interes public, atâta timp cât este publicată într-un spațiu online, cum este Facebook, ce depășește limitele libertății de exprimare.

68. Privind sancționarea faptelor de discriminare, Colegiul director are în vedere prevederile directivelor Uniunii Europene în domeniu, care solicită statelor membre Uniunii Europene aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante. Proporționalitatea se poate asigura prin acordarea graduală a amenzii, în funcție de gravitatea faptei, între limitele stabilite de lege. Colegiul director subliniază în acest sens că trebuie înțeles cu adevărat că scopul sancționării unor fapte care aduc atingere unor drepturi și principii, cum ar fi dreptul la nediscriminare, este în sensul corectării unor asemenea fapte și prevenirii săvârșirii lor în viitor și nu aplicarea neapărat a unei măsuri punitive cum este cea a amenzii contravenționale.

69. În stabilirea cuantumului amenzii Colegiul director se raportează la prevederile art. 26 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată [„Contravențiile prevăzute la art. 2 alin. (2), (4), (5) și (7), art. 6-9, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, 13, 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.”] și aplică amenda contravențională de 5.000 lei, având în vedere următoarele circumstanțe agravante:

a) discriminarea a vizat două persoane, soț și soție, petenta fiind pensionară pe caz de boală, bolnavă de cancer în tratament cu citostatice și cu gradul 1 de handicap;

b) părțile reclamate sunt persoane ce dețin funcții de demnitate publică, (*vicepreședinte al USR filiala jud. Giurgiu, respectiv președinte al USR filiala Ogrezeni și vicepreședinte al USR filiala Ogrezeni*) ceea ce implică asumarea unei responsabilități sporite în discursurile acestora;

c) impactul mesajelor publicate a fost unul însemnat, având în vedere că au fost publicate pe o pagină de Facebook a filialei partidului politic USR, având un număr de 848 urmăritori.

70. În acest sens, Colegiul director apreciază că aspectele prezentate mai sus prezintă o gravitate sporită mai ales prin transmiterea unor astfel de mesaje în spațiu public care se pot transforma în comportament de instigare la ură îndreptată împotriva unei comunități, mai ales în contextul tensiunilor generate de epidemia COVID-19, fapt pentru care se justifică aplicarea sancțiunii cu amendă în vederea descurajării unor astfel de comportamente și atitudini.

71. Referitor la solicitarea petenților privind acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării, precum și orice măsură necesară pentru înlăturarea consecințelor faptei, se reține faptul că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008. În acest sens, *„persoana care se consideră discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului”* în conformitate cu art. 27 alin. (1) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Pentru aceste considerente urmează a proceda la admiterea excepției invocate.

72. De asemenea, având în vedere modalitatea prin care au fost publicate mesajele ce se circumscriu unei fapte de discriminare prin încălcarea art. 15 din O.G. 137/2000, republicată,

În baza alin. (2) al art. 26 din O.G. nr. 137/2000, Colegiul director obligă partea reclamată să publice rezumatul prezentei hotărâri, cu excluderea datelor cu caracter personal, pe pagina facebook a părții reclamate.

**Opinie separată Bănică Claudia Cerasela,
Membră în Colegiul Director cu privire la cuantumul sancțiunii contravenționale
aprobat de către majoritatea membrilor.**

În dezacord cu opinia majoritară privind sancțiunea aplicată, și anume amendă în valoare de 5 000 de lei, consider că această sancțiunea nu **este proporțională, efectivă și disuasivă**, deoarece *nu este adecvată gravității încălcării principiului egalității de tratament*, în sensul legislației naționale și europene din domeniul non-discriminării, *nu asigură o protecție juridică efectivă și eficientă victimelor faptei constatate* (C-180/95, Draehmpaehl Rec., p. I-2195, punctele 24, 39 și 40) și, în același timp, *nu atinge obiectivele legitime urmărite și necesare, cum ar fi prevenirea faptelor similare de discriminare*. Pe cale de consecință, consider că sancțiunea ce trebuia stabilită pentru fapta de discriminare constatată, să fie amendă în valoare de 10.000 de lei.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, cu **unanimitate de voturi a membrilor prezenți la ședință pentru constatarea faptei de discriminare și cu 6 voturi pentru și un 1 vot împotriva pentru stabilirea cuantumului sancțiunii**,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Aspectele sesizate constituie fapte de discriminare potrivit art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată – cu unanimitate de voturi;
2. Aplicarea amenzii contravenționale în valoare de câte 5.000 lei fiecare, în sarcina părților reclamate potrivit art. 2 alin. (11) și art. 26 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată coroborat cu art. 8 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare cu 6 voturi pentru și un 1 vot împotriva;
3. Admite excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu referitor la solicitarea de a se dispune acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării, precum și orice măsură necesară pentru înlăturarea consecințelor faptei.
4. Obligă partea reclamată să publice rezumatul prezentei hotărâri, cu excluderea datelor cu caracter personal, pe pagina facebook a părții reclamate, conform art. 26 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda se va achita la **Compartimentul Taxe și Impozite al UAT OGREZENI, jud. GIURGIU**. Contravenienții pot trimite dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar) în termen de 15 de zile din momentul în care constituie de drept titlu executoriu, conform art. 20 alin. 10 al **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări au fost:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BABUȘ Radu – Membru

BĂNICĂ Cerasela Claudia – Membru

DIACONU Adrian Nicolae – Membru

GRAMA Horia – Membru

MOȚA Maria – Membru

OLTEANU Cătălina – Membru

*Data redactării: 07.06.2023
Redactată și motivată R.B./F.L.I.*

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu

